

Rude d. 15. marts 2011

Indenrigs- og sundhedsminister
Bertel Harder

Samtlige medlemmer i Sundhedsudvalget

Undertegnede har først – angiveligt ”for god ordens skyld” (!) - d. 11. marts 2011 modtaget sundhedsministerens svar på Sundhedsudvalgets forespørgsel fra d. 19. oktober 2010 (nr. 56 alm. del), der var foranlediget af vores henvendelse fra august/september 2010. Af den fremsendte mail fremgår det, at sundhedsministerens svar/brev er dateret d. 28. oktober 2010!
Dette er i sig selv imponerende!!

Sundhedsministerens ”besvarelse” er om muligt lige så imponerende, idet spørgsmålene fortsat ikke bliver besvaret. Der er alene henvisning til Sundhedsstyrelsens søforklaring formidlet af tidligere sundhedsminister, hvilket ikke giver nuværende ministeren anledning til yderligere bemærkninger.

Og hvad var det så Sundhedsstyrelsen og sundhedsminister forklarede Sundhedsudvalget (spørgeren) – alm. del spørgsmål nr. 59/2007 og nr. 247/2008

- at autorisationslovens **§ 17 og § 20 blandt andet (!)** foreskriver en autoriseret sundhedsperson at udvise omhu og samvittighedsfuldhed.
- Det konkluderes, at forudsætning for lægefaglig virksomhed i autorisationslovens forstand er, at der består et læge/patientforhold.
- at der ikke er tale om lægefaglig virksomhed i relation til læger, der er ansat i administrative stillinger (papirlæge) osv., hvis der ikke består et læge/patientforhold.

Ingen i Sundhedsudvalget reagerer på Sundhedsstyrelsens ”fortolkning”, hvilket også er imponerende set i lyset af, at der sidder medlemmer med juridisk embedseksamen i udvalget.

For nemheds og god ordens skyld følger her autorisationslovens §§ 1, 17, 20 og 27.

Fælles bestemmelser om autorisation af sundhedspersoner

Kapitel 1

Formålet med autorisationsordninger

§ 1. Lovens formål er at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser gennem autorisation af nærmere bestemte grupper af sundhedspersoner, hvor andres virksomhed på det pågældende virksomhedsområde kan være forbundet med særlig fare for patienter.

Stk. 2. En autorisation efter denne lov giver indehaveren ret til at anvende en bestemt titel, jf. afsnit II.

Stk. 3. For læger, tandlæger, kiropraktorer, jordemødre, kliniske tandteknikere, optikere og kontaktlinseoptikere samt tandplejere forbeholdes den autoriserede endvidere ret til at udøve en bestemt sundhedsfaglig virksomhed, jf. afsnit II.

Læger

Pligter

§ 17. En autoriseret sundhedsperson er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder ved benyttelse af medhjælp, økonomisk ordination af lægemidler m.v.

Erklæringer

§ 20. En autoriseret sundhedsperson skal ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson, udvise omhu og uhildethed.

Stk. 2. En autoriseret sundhedsperson er forpligtet til på begæring fra en offentlig myndighed i det efter formålet fornødne omfang at afgive erklæring til offentlig brug om de sundhedsfaglige iagttagelser, som den pågældende er i stand til at give oplysning om, vedrørende en af vedkommende undersøgt, behandlet eller plejet person, der søger eller får offentlige økonomiske ydelser eller anden offentlig hjælp. Samme pligt påhviler sygehuse og lignende institutioner.

Karnov:

- Ved en lægeattest forstås enhver skriftlig udtalelse/papir om en persons sundhedstilstand eller dødsårsag, som udarbejdes til brug i retsforhold. Uden for attestbegrebet falder således epikriser, lægebrev og udskrivningsbrev, som har til formål at sikre god dokumentation og kommunikation om konkrete behandlingsforløb. Juridisk set er der ingen forskel mellem en lægeattest og en lægeerklæring. Lægers erklæringer kan have betydelige retsvirkninger og økonomiske konsekvenser og anvendes fx. hyppigt såvel inden for social- og sundhedslovgivningen som ved stillingtagen til berettigelse til helbredsbedingede ydelser, forsikringsforhold og på arbejdsmarkedsområdet. Der er derfor stærke samfundsinteresser forbundet med lægers attestafgivelse.

Autorisationslovens § 20, stk. 1 (lov nr. 1350 af 17. december 2008) pålægger derfor under strafansvar læger at udvise både omhu og uhildethed (det vil sige objektivitet) i forbindelse med attestudstedelse.

-og

Afgivelse af urigtig erklæring kan straffes efter straffelovens §§ 162, 163 og 175, stk. 1 (lov nr. 1168 af 6. november 2008). Strafferammen omfatter såvel bøde, hæfte og fængsel i helt op til 3 år.

Autorisation

§ 27. Autorisation som læge meddeles den, der har bestået dansk lægevidenskabelig embedseksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Den, der har bestået dansk lægevidenskabelig eksamen, skal over for et lægevidenskabeligt fakultet have aflagt lægeløftet, før autorisation kan meddeles.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som læge har kun den, der har autorisation som læge.

Stk. 3. Ret til at udøve lægevirksomhed, jf. § 74, har kun den, der har autorisation som læge.

Hvorfor er Folketinget misinformeret?

Indledningsvis kunne det tyde på, at Sundhedsstyrelsen – og minister – har glemt/fejlfortolket autorisationslovens **formålsparagraf § 1** ved at få forbyttet ordet patienter med papirlæger!!

Dernæst:

Fordi besvarelsenerne fortier § 27 stk. 2 og 3. Så enkelt kan det siges! ”Papirlæger” eksisterer ikke. Som det tydeligvis fremgår af ovenstående, findes der ingen opdeling mht. ansættelsesforhold og lægefaglig virksomhed, som Sundhedsstyrelsen og sundhedsministeren påstår.

Hvorvidt der gemmer sig en skjult dagsorden eller lignende skal/må sundhedsminister og Sundhedsstyrelsen derfor redegøre for, idet der i høj grad også rejser sig juridisk spørgsmål om retsdyldighed af skriftlige udtalelser, erklæringer, attester m.v. udfærdiget af de omtalte ”papirlæger” – jf. venligst autorisationslovens formålsparagraf (§ 1) og § 27 stk. 2.

Endvidere bør ansættelsesvilkår og aflønning af de såkaldte papirlæger, der ulovligt arbejder uden om autorisationsloven, give anledning til nærmere undersøgelse. Det drejer sig således om - iflg. Sundhedsstyrelsen - også om hele centraladministrationen, Retslægeråd osv.

I en henvendelse fremsendt d. 10. februar 2011, som fortsat ikke er besvaret, har vi stillet nedenstående spørgsmål, som passende bedes besvaret her.

Følgende bedes således besvaret:

1. Hvilken speciel lovgivning skulle i givet fald være gældende for de såkaldte "papirlæger"
2. Er skriftlige afgørelser/skriftlige vurderinger osv. truffet af "papirlæger" retsgyldige
3. Hvem kontrollerer Sundhedsstyrelsen, Centraladministrationen m fl., som er bemandet med papirlæger, der arbejder uden om autorisationsloven.
4. – og har Sundhedsstyrelsen kompetence til at fortolke loven efter eget skøn.
5. Overtrådte tidligere sundhedsminister Jacob Aksel Nielsen ministeransvarlighedsloven ved ukritisk at videregive Sundhedsstyrelsens egen fortolkning af forholdene omkring "papirlæger"

Som vælger og skatteborger, der bidrager til aflønning af offentligt ansatte, må det være et rimeligt forlangende at få en **seriøs redegørelse**, således at man ved det kommende valg har mulighed for at sætte kryds ved et parti, der som minimum tager loven alvorligt.

Med venlig hilsen

Ingrid Enert
Ingrid.enert@post.tele.dk

Brigitt Breum
brigitt@breum.nu

Kopi sendt til Sundhedsudvalgets medlemmer.

I